

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobců: **a) L. S., b) L. S., c) P. S.**, všichni zastoupeni JUDr. Josefem Moravcem, advokátem, se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové, proti žalovanému: **Městský úřad Boskovice**, se sídlem Masarykovo náměstí 4/2, Boskovice, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 11. 9. 2024, č. j. 31 A 28/2024-111,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností se žalobci (dále „stěžovatelé“) domáhají zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byly zamítnuty jejich žaloby na ochranu před nečinností žalovaného v řízení o odstranění stavby kanalizace „U kapličky“ Jablonoňany zahájeném dne 20. 12. 2023 vedeném pod sp. zn. SMBO 59878/2023 TOŽP. Usnesením ze dne 24. 5. 2024 řízení o odstranění stavby žalovaný přerušil, neboť stavebník požádal o dodatečné povolení stavby.

[2] V žalobách žalobci poukazovali na to, že řízení o odstranění stavby zahájené dne 20. 12. 2023 dosud nebylo ukončeno; žalovaný tedy překročil zákonnou lhůtu pro rozhodnutí a v řízení je dle stěžovatelů nečinný.

[3] **Krajský soud** názoru stěžovatelů nepřisvědčil. Z obsahu správního spisu krajský soud připustil, že žalovaný po dobu několika měsíců (od oznámení řízení o odstranění stavby dne 20. 12. 2023 do 24. 5. 2024, kdy bylo řízení přerušeno z důvodu podání žádosti stavebníka o dodatečné povolení stavby ze dne 8. 1. 2024) v řízení nečinil takřka nic; nicméně soud posuzuje důvodnost žaloby na základě skutkového stavu v době rozhodování soudu o ní (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). V době rozhodování soudu bylo řízení o odstranění stavby přerušeno.

[4] Krajský soud v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 7 Ans 10/2012-46, se zabýval tím, zda je řízení přerušeno důvodně; shledal, že postup žalovaného byl opodstatněný a v souladu se zákonem. Z § 129 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, plyne, že je-li podána v řízení o odstranění stavby ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby, stavební úřad řízení o odstranění stavby přeruší. Pokud stěžovatel b) namítal, že žádost o dodatečné povolení stavby nebyla podána 8. 1. 2024, jak je uvedeno na podacím razítku, nýbrž až po 5. 2. 2024, krajský soud mu nepřisvědčil. Tvrzení stěžovatele, že při nahlížení do spisu dne 7. 2. 2024 žádost o dodatečné povolení se ve spise nenacházela, nijak nenásvědčuje tomu, že by žádost o povolení stavby nebyla podána tak, jak je uvedeno na podacím razítku; krajský soud podotkl, že žádost o dodatečné povolení stavby totiž nemusí být součástí spisu, který se vztahuje k řízení o odstranění stavby. Ostatně v daném případě stěžovatel b) potvrdil, že tato žádost se ve spisu k řízení o odstranění stavby nenacházela ani při jeho druhém nahlížení v dubnu 2024.

[5] Stěžovatel b) poukázal na to, že při nahlížení do spisu o dodatečném povolení stavby, k němuž došlo 29. 4. 2024, zjistil, že na spisovém obalu („košilce“) je jako „datum podání“ uvedeno 6. 2. 2024 a jako podatel je uvedena obec Jablonoňany. Krajský soud se s vysvětlením žalovaného, že se jedná o datum založení spisu spokojil, neboť i obal spisu ve věci řízení o odstranění stavby obsahuje jako „datum podání“ 4. 1. 2024, přestože bylo řízení o odstranění stavby zahájeno již 20. 12. 2023, kdy si stavebník (obec Jablonoňany) převzal oznámení o zahájení řízení. Krajský soud nepovažoval žádnou z tvrzených skutečností za dostatečnou indicii, která by zpochybnila podací razítko na žádosti o dodatečné stavební povolení; neměl tedy pochyb, že žádost o dodatečné povolení stavby byla podána dne 8. 1. 2024, tedy včas. Řízení o odstranění stavby tak bylo přerušeno zcela v souladu se zákonem. Žalovaný přitom neměl jinou možnost než řízení o odstranění stavby přerušit. Pokračovat v něm bude moci až poté, co bude ukončeno řízení o dodatečném povolení stavby. Žalovaný tak v době rozhodování soudu o žalobě nečinný není. Krajský soud podotkl, že mají-li stěžovatelé za to, že je žalovaný nečinný v řízení o dodatečném povolení stavby, mohou se obrátit se žádostí o opatření proti nečinnosti v tomto řízení o dodatečném povolení stavby k nadřízenému orgánu, případně následně na soud.

[6] Krajský soud nepovažoval za potřebné dokazovat sdělením krajského úřadu ze dne 27. 8. 2024, žádostmi o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 7. 8. 2024 a ze dne 18. 8. 2024 ani usnesením Okresního soudu v Blansku ze dne 28. 12. 2023, neboť tyto listiny nesouvisejí s tvrzenou nečinností žalovaného v řízení o odstranění stavby. Rovněž soud nedokazoval odvoláním proti usnesení o přerušení řízení, protože žalovaný potvrdil, že takové odvolání žalobci podali. Odvolání proti usnesení navíc nemá odkladný účinek (§ 76 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád) a jeho podání tak nemá na přerušení řízení žádný vliv.

[7] V **kasací stížnosti** stěžovatelé namítají důvody dle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.).

[8] Stěžovatelé popisují skutkový stav věci, opakovaně tvrdí, že obsah správního spisu indikuje, že stěžovatelé mají být účastníky řízení ve věci odstranění stavby. Žalovaný sdělil, že spis obsahuje pouze oznámení zahájení řízení ve věci odstranění stavby ze dne 20. 12. 2023

pokračování

a že dosud neobdržel žádost stavebníka o dodatečné povolení stavby, očekává však, že se tak v brzké době stane. Tuto informaci nemohou stěžovatelé věrohodně doložit, protože zplnomocněný zástupce nepořídil z jednání audiozáznam. Bylo však na žalovaném, aby prokázal, že v době nahlížení byla tato písemnost součástí spisu. Dne 29. 4. 2024 se stěžovatel b) opět dostavil k nahlížení do spisu žalovaného a tentokrát se prokázal potvrzením notářky jako právní nástupce původního účastníka F. S. O nahlížení byl sepsán úřední záznam; při nahlížení žalovaný sdělil, že již při nahlížení dne 7. 2. 2024 měl k dispozici i další spis vedený k řízení označenému jako „Obec Jabloňany dodatečné povolení stavby Kanalizace u Kapličky“, kde se údajně nacházela žádost o dodatečné povolení stavby ze dne 8. 1. 2024; tento spis ale nemohl být stěžovateli předložen údajně proto, že plná moc k nahlížení se vztahovala pouze na řízení o nařízení odstranění stavby, nikoliv na řízení o dodatečném povolení stavby. Nicméně stěžovateli bylo kupodivu umožněno do tohoto spisu nahlédnout a pořídit si fotokopii jeho spisové obálky, byla též vyhotovena kopie dalších písemností, předně pak samotné žádosti obce Jabloňany ze dne 8. 1. 2024 o dodatečné povolení stavby údajně doručené žalovanému téhož dne.

[9] Stěžovatel b) jako procesní nástupce oprávněného F. S. s ohledem na výše uvedené sdělení žalovaného o existenci dalšího spisu se žádostí o dodatečné povolení stavby ze dne 8. 1. 2024, která nebyla a dosud není součástí spisu týkajícího se nařízení odstranění stavby „Kanalizace u kapličky, Jabloňany“, odmítl podepsat úřední záznam o nahlížení ze dne 29. 4. 2024 s tím, že odmítnutím podpisu předně vyjádřil svůj nesouhlas s rozsahem nahlížení do spisu, který je permanentně neúplný a v podstatě tento stav hodnotil jako nedůvodné a účelové odmítnutí nahlížení do podstatné a zcela zásadní části spisu týkajícího se odstranění stavby, jehož nedílnou součástí má být právě žádost obce o dodatečné povolení stavby ze dne 8. 1. 2024 údajně doručená žalovanému osobně téhož dne, prokazující důvod pro přerušení řízení.

[10] Stěžovatel b) poukazuje na to, že na jednání před krajským soudem tvrdil, že nečinnost žalovaného trvá, protože stavebník nesplnil podmínky pro dodatečné povolení stavby ve stanovené lhůtě, žalovaný se navíc snažil řízení o nařízení odstranění stavby obstruovat, když záměrně odkládal odeslání spisu odvolacímu orgánu. Své tvrzení dokládal důkazními prostředky získanými při nahlížení do správního spisu žalovaného, z nichž je dle něj zřejmé, že žádost stavebníka o dodatečné povolení stavby, která byla údajně vyhotovena dne 8. 1. 2024 a doručena žalovanému téhož dne, žalovaný dne 7. 2. 2024 neevidoval a ve spisu se na ni neodkazoval. Stěžovatelé tvrdí, že nebylo najisto prokázáno, že obec Jabloňany podala žádost o dodatečné povolení stavby v zákonné lhůtě, a proto měl žalovaný pokračovat v řízení o nařízení odstranění stavby. Z důkazního prostředku, kterým je spisová obálka spisu vedeného v řízení o nařízení odstranění stavby Kanalizace u kapličky, Jabloňany, je zřejmé, že ke dni 7. 2. 2024 se podle sepsaného úředního záznamu žádost ze dne 8. 1. 2024 v tomto spisu nenacházela. Pokud by se skutečně nacházela ve spisu vedeném k žádosti o dodatečné povolení stavby, jak naznačuje datum jejího vložení do spisu uvedené v jeho spisové obálce, zcela určitě by žalovaný takovou informaci sdělil již při prvním nahlížení. Dle stěžovatelů se krajský soud vyhnul hodnocení, zda žalovaný v případě zatajování existence písemnosti podstatné pro navazující řízení ve věci dodatečného povolení stavby neporušil zásadu dobré správy obsaženou v § 4 odst. 2 správního řádu.

[11] Stěžovatelé tvrdí, že krajský soud se řádně nezabýval jejich námitkami a předloženými důkazními prostředky a rozsudek řádně neodůvodnil. Z odůvodnění rozsudku není zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků řízení. Soud nekriticky převzal tvrzení žalovaného a svou argumentaci postavil jen na pouhých domněnkách, například že žádost o dodatečné povolení stavby nemusí být součástí spisu, který se vztahuje k řízení o odstranění stavby. Tímto tvrzením pak soud navíc umožnil žalovanému absolutní libovůli v jeho postupu při vedení správního spisu. Krajský soud postavil žalovaného do role subjektu, který se nemusí řídit příslušnými právními předpisy a procesními postupy, protože se nachází ve stavu personálního oslabení, které zároveň způsobuje, že stěžovatelé jsou povinni ke své újmě toto nejen akceptovat, ale i strpět, že řízení je vedeno čistě formalisticky a jejich nejzákladnější práva dle Listiny základních práv a svobod tak mohou být zcela ignorována. Stěžovatelé odkazují na nález Ústavního soudu ze dne 29. 1. 2019, sp. zn. II. ÚS 968/18, resp. ze dne 29. 3. 2018, sp. zn. I. ÚS 4093/17, dle kterých součástí práva na spravedlivý proces dle čl. 36 odst. 1 Listiny je i právo na řádné odůvodnění soudního rozhodnutí. V projednávaném případě krajský soud těmto požadavkům zjevně nedostál.

[12] Žalovaný ve **vyjádření** ke kasační stížnosti uvedl, že řízení o odstranění stavby bylo zahájeno z úřední povinnosti, a tudíž zakládajícím dokumentem spisu je Oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby ze dne 20. 12. 2024. Žádost o dodatečné povolení stavby stavebníka byla doručena žalovanému dne 8. 1. 2024. Je zcela lživé tvrzení stěžovatelů, že jim bylo při nahlížení do spisu sděleno, že touto žádostí žalovaný nedisponuje. Na jednání, při kterém zástupce stěžovatelky a) nahlédl do spisu, nic takového nezaznělo. To vyplývá mimo jiné i z úředního záznamu o nahlédnutí do spisu, neboť pokud by tato informace zazněla a stěžovatel b) ji považoval za důležitou, což prokazuje tím, že se touto skutečností tolik zabývá, nechal by zavést tuto skutečnost do úředního záznamu. Tvrzení o správnosti momentu podání dokumentu prokazuje žalovaný také výpisem z historie dokumentu pořízeného ze systému GINIS, který jasně prokazuje, že žádost byla registrována dne 8. 1. 2024; to prokazuje také razítko podatelny na žádosti o dodatečné povolení. Žalovaný nemá jak více prokázat autentičnost momentu podání žádosti o dodatečné povolení stavby a bylo tak na stěžovatelích, aby se své tvrzení pokusili prokázat, což se jim nepodařilo a jejich tvrzení se tak pouze stává účelovým pokusem o vytvoření zdání, že žádost nebyla podána včas.

[13] Žalovaný uvádí, že v době podání žádosti o dodatečné povolení stavby se odbor tvorby a ochrany životního prostředí potýkal na úseku vodohospodářství s personálními nedostatky z důvodu dlouhodobých nemocí, tím odůvodňuje vzniklé časové prodlevy. Dále v tomto ohledu konstatuje, že datum založení spisu v systému GINIS a datum podání žádosti o dodatečné povolení stavby jsou data dvou různých skutečností, přičemž pro otázku legitimacy řízení o odstranění stavby a řízení o dodatečném povolení stavby je rozhodné datum podání žádosti, nikoliv založení spisu. Žalovaný rovněž podotýká, že řízení o odstranění stavby a řízení o dodatečné povolení stavby jsou dvě odlišná řízení; žádost o dodatečné povolení stavby je skutečností zahajující řízení o dodatečném povolení stavby, která se nepromítne sama o sobě do řízení o odstranění stavby. Řízení o odstranění stavby je na základě žádosti o dodatečné povolení přerušeno, ale v rámci fyzických dokumentů se žádost o dodatečné povolení nepromítne do spisu o řízení o odstranění stavby. Pochopení,

pokračování

že se jedná o dvě odlišná, přestože funkčně spjatá (myšleno v intenci, že otázka výsledku řízení o odstranění stavby je závislá na otázce řízení o dodatečném povolení stavby ve smyslu §129 odst. 2 stavebního zákona) řízení, pak odůvodňuje, proč nebyl stěžovateli předložen spis o dodatečném povolení stavby, a to s ohledem nejen na znění plné moci, kterou stěžovatel b) předložil, ale také s ohledem na to, že v době nahlížení nebyl stěžovatel b) účastníkem řízení o dodatečném povolení stavby, jak sám dokládá ve svém tvrzení týkajícím se smrti původního účastníka řízení a jeho procesního nástupnictví.

[14] Dle žalovaného stěžovatelé nerozlišují relevantnost momentu podání dokumentu a momentu založení spisu, nerozlišují otázku existence dvou rozdílných řízení a zcela účelově zpochybňují nejen věrohodnost dvou úředních osob neangažovaných v řízení, ale také věrohodnost elektronického systému, kterým nelze na úrovni žalovaného manipulovat. Veškerou aktivitu týkající se žádosti o dodatečné povolení stavby žalovaný soudu předložil. Dle žalovaného se krajský soud řádně zabýval všemi námitkami stěžovatelů, jeho rozsudek považuje žalovaný za správný a navrhuje kasační stížnost zamítnout.

[15] K vyjádření žalovaného podali stěžovatelé repliku, ve které opakují svá předešlá tvrzení stran manipulování s datem podání žádosti o dodatečné povolení stavby; tvrdí, že žalovaný přizpůsobil obsah spisu tak, aby účastníky řízení nebyli stěžovatelé. V převážné většině však stěžovatelé uvádějí skutečnosti s projednávanou věcí nesouvisející (rozsah nahlížení do spisu, vedení správního spisu); stěžovatelé dále dokládají vyjádření Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 20. 11. 2024 k zásahové žalobě ve věci nečinnosti v řízení o odvolání proti usnesení o přerušení řízení o nařízení odstranění stavby, že spis není způsobilý k tomu, aby z něj mohl odvolací orgán vycházet při přezkoumání postupu žalovaného, a z tohoto důvodu jej vrátil žalovanému k doplnění; žalovanému mimo jiné vytkl, že ze spisu nelze zjistit, zda se jedná o odvolání přípustné, tedy i to, zda byli žalobci oprávněni k podání odvolání. Dle stěžovatelů odvolací správní orgán tedy potvrdil, že takto vedený spis není způsobilý k tomu, aby z něj bylo možno zjistit zásadní informace o správním řízení.

[16] **Nejvyšší správní soud** po konstatování včasnosti kasační stížnosti, jakož i splnění ostatních podmínek řízení, přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu a z důvodů, které stěžovatelé v kasační stížnosti uvedli, neshledal přitom vady, k nimž by byl povinen přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Kasační stížnost není důvodná.

[17] Nejvyšší správní soud předně neshledal důvodnou námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku [§103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, jaký skutkový stav vzal soud za rozhodný, jakým způsobem postupoval při utváření právního závěru a proč považuje argumentaci účastníků řízení za (ne)správnou (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, a ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, nebo rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, č. 244/2004 Sb. NSS, ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004-62, ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-75 a ze dne 30. 1. 2014, č. j. 7 Ans 16/2013-39). Rozsudek krajského soudu požadavky přezkoumatelnosti splňuje. Nejvyšší správní soud podotýká, že nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné

subjektivní představy stěžovatelů o tom, jak podrobně by mělo být rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která znemožňuje věcný přezkum napadeného rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24, a ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017-35). Krajský soud v rozsudku dostatečně popsal skutkový stav, ze kterého vycházel, rovněž tak odůvodnil proč, a pod jakou právní normu jej podřadil. Nelze stěžovatelům přisvědčit, že z odůvodnění rozsudku není zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty stěžovatelů.

[18] Nejvyšší správní soud podotýká, že veškeré námitky vznesené v kasační stížnosti již k žalobním námitkám posoudil krajský soud. Není smyslem kasačního přezkumu již jednou vyřčené opakovat. Stěžovatel pouze zcela obecně s napadeným rozsudkem nesouhlasně polemizuje, přičemž se argumentačně vrací zpět do správního řízení a fakticky opakuje žalobní argumentaci. To zcela jistě stěžovateli není zapovězeno, musí však konkrétně uvést, v čem se s jeho argumentací krajský soud nevypořádal.

[19] Stěžovatelé jako důvod kasační stížnosti formálně označili § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nicméně nenabízejí žádný jiný výklad právní normy, netvrdí, v čem krajský soud právní předpis (ani který) vyložil nesprávně, resp. nenabízejí žádný argument vedoucí k jinému právnímu posouzení věci. Stěžovatelé opakovaně zpochybňují skutkový stav, z něhož žalovaný, potažmo krajský soud vycházel, konkr. nesouhlasí s tím, že žádost o dodatečné povolení stavby byla stavebníkem podána včas, a opakovaně tvrdí, že přerušení řízení bylo nedůvodné.

[20] Podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., dle kterého bylo postupováno (ve spojení s § 334a zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon) „*stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena*“. Podle odst. 2 téhož ustanovení „*Stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115 a ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109 a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.*“

[21] Nejvyšší správní soud konstatuje, že žalovaný neměl v daném případě jinou možnost, než řízení o odstranění stavby do doby vydání rozhodnutí ve věci dodatečného povolení stavby přerušit, neboť takový postup vyplývá přímo ze zákona. Vzhledem k tomu že

pokračování

v řízení o odstranění stavby nemůže žalovaný po dobu jeho přerušení činit žádné úkony ve věci odstranění stavby, tedy ani vydat rozhodnutí ve věci, nelze dospět k závěru, že je nečinný.

[22] Nejvyšší správní soud shodně s krajským soudem dospěl k závěru, že tvrzení stěžovatelů stran jiného data podání žádosti o dodatečné povolení stavby nepotvrzují, že žádost byla podána pozdě. Žalovaný dostatečně srozumitelně vysvětlil, co jednotlivá data na obalu spisu znamenají. Nejvyšší správní soud uznává, že způsob, jakým žalovaný postupuje, může být matoucí, neboť předepsaný text na obalu skutečně zní: „datum podání žádosti.“ Nicméně z kontextu ostatních listin (viz datum zahájení řízení o odstranění stavby) je zřejmé, že žalovaný do předepsaného textu skutečné datum podání nevkládá.

[23] Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovateli, že spis v každé věci musí obsahovat veškeré písemnosti, které se k ní vztahují.

[24] Spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích. Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy (viz § 17 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

[25] Nejvyšší správní soud na rozdíl od žalovaného a krajského soudu má za to, že řízení o dodatečném povolení stavby, které je vedeno v rámci řízení o odstranění stavby, má s tímto řízením úzkou souvislost, tedy se k němu vztahuje. Na jeho výsledku závisí totiž konečné rozhodnutí ve věci, tedy, zda bude stavba odstraněna (nebo naopak se stane povolenou). Rozhodnutí o přerušení řízení o odstranění stavby, stejně tak jako podklady k tomu se vztahující (tedy i žádost stavebníka, která *a priori* takový postup podmiňuje) by měly být založeny nejen v samostatném spise vedeném pro řízení o dodatečném povolení stavby, ale v kopii též založeny i v samostatném spise vedeném pro řízení o odstranění stavby. Takový postup odpovídá požadavkům §17, §§ 2-9 správního řádu.

[26] Nejvyšší správní soud konstatuje, že výtky stěžovatelů stran vedení spisu sice sdílí, nicméně se zcela míjejí předmětem současného přezkumu ve věci nečinnostní žaloby. Otázka řádnosti vedení spisu není relevantní pro otázku týkající se nečinnosti žalovaného. Pro tuto otázku je relevantní pouze to, zda řízení o dodatečném povolení stavby, které bylo důvodem pro přerušení řízení o odstranění stavby, bylo zahájeno v souladu se zákonem, a přerušení řízení tedy nebylo pouze „formálním“ úkonem „zastírajícím“ skutečnou nečinnost. Jinými slovy, zda žalovaný byl „důvodně“ v řízení o odstranění stavby nečinný. Nejvyšší správní soud shodně s krajským soudem dospěl k závěru, že žádost byla podána včas, neboť neexistuje žádný argument, který by tento fakt mohl vyvrátit či zpochybnit. Přerušení řízení o odstranění, v němž stěžovatelé namítají nečinnost, bylo v souladu se zákonem. Samotná skutečnost, že žádost o dodatečné povolení stavby se v určitém spise v době nahlížení do spisu nenacházela, k jinému závěru nepostačuje; o tom, že se ve spise nachází žádost stavebníka o dodatečné povolení stavby opatřená úředním podacím razítkem s datem 8. 1. 2024 datem podání, není pochyb.

[27] Měli-li stěžovatelé výhrady k vedení spisu, jeho obsahu či umožněnému rozsahu nahlížení do něj, bylo na místě bránit se jinými právními nástroji (viz § 38 správního řádu). Jejich argumentace v tomto řízení, jakož i stěžovateli nyní navrhované listiny jsou ve věci nečinnostní žaloby liché.

[28] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, proto ji dle § 110 odst. 1 in fine s. ř. s. zamítl.

[29] O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovanému, jemuž by dle pravidla úspěchu ve věci náhrada nákladů řízení náležela, žádné náklady nad rámec běžné správní činnosti nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů v řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. dubna 2025

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu